

jubilejní vydání

číslo 20
ročník 7

exkluzivní rozhovor se zpěvákem
Pavlem Bobkem
Shrek

O
l
y
m
p
i
á
d
a

s
k
o
n
c
i
i
a

bonus DVD
fotky a videa z táborů

20

Obsah

Madlesčín úvodníček	3
Co je nejaktuálnějšího aneb Sojka ještě za tepla	4
Něco skutečně delikátního – Sojčí Delikatesy	4
Bu, bu, bu, bu, BULVÁR!!!!	5
Gulášek bez knedlíka, zato s předsedou!	6
Sojčí MOuDROSTI	10
Rozhovor s Pavlem Bobkem	11
Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo? (eurovíkend, obě etapy Gaisthalu)	13
Špigyho kutírna	29
P. S.: Ve střehu v zemi galského kohouta	29

REDAKCE

Redaktoři:	Magdaléna Černá, Lukáš Kadleček, Michal Janoš, Petr Špičan, Petr Vondruška
Stálí spolupracovníci:	Leo Černý, Pavel Bobek, Zuzana Koslerová
Loga rubrik:	Zorka Krejčí
Design:	Michal Janoš, Petr Vondruška
Korektura textu:	Pavel Bobek
Adresa redakce:	Poříčí 1 b, Brno, 635 00, Telefon: 608/630386
Další kontakty:	E-mail: madleska@hotmail.com, sojka@sojka.cz

Madlesčín úvodníček

*Miláčkové a Miláčky,
je to k nevíře, ale věřte, že se vám to nezdá, když se díváte na 20. !!!!! číslo Zobáku. Zamačkávám slzu a opět vzpomínám na ten den, kdy byl Zobák vymyšlen. Vzpomínám, jak jsem s obrovskou radostí slepila doma na koleni první číslo. Tenkrát mi to připadalo jako ten nejlepší výtvar v celém časopiseckém světě. Když se na to první číslo podívám dneska, tak nevím, jestli se mám smát a nebo brečet. Bylo totiž úplně děsný :-) No jo, jenže Zobák sílil a rostl a tloustnul, zbarevnil se (i když jen částečně) a začali se o něj starat čtyři hezcí lidé :-) aneb redakční rada. Řady příspěvovatelů se vystřídali na jeho stránkách, byla potíštěna hromada papíru a je to tu, je tu dvacítka.*

Dvacet. Pamatuju si, když se mi lámal devatenáctý rok na tu dvacítku, tak jsem si říkala dvacet, dvacet, cet...to jako už budu cetka? No a vidíte, žádná cetka, nýbrž klenot :-) A stejně tak je tomu i s tímto časopisem.

Určitě jste postřehli, že jsme pro vás nachystali pár milých překvapení. Jedním z nich je rozhovor s jedním z nejznámějších českých zpěváků, s Pavlem Bobkem, kterému tímto děkujeme za to, že si na nás ve svém nabitém programu udělal čas. Další pecka je přiložené DVD – abychom se vyhnuli nedorozuměním, tak DVD mají přiložené Sojky, které se v tuto chvíli nacházejí na členském shromáždění. Tedy je to nejen zobákové překvapení, nýbrž i poděkování těm, kterým osud našeho spolku není lhostejný a chápou, že tento víkend je obzvláště důležitý a vážili proto mnohdy i dalekou cestu, jen aby byli přítom. DVD je plné fotek a krátkých sekvencí z videa, které se natočilo nejen letos na táborech. Pokud byste chtěli i vy ostatní něco podobného, či pokud by někdo z vás stál o celá videa z táborů, tak se podívejte do rubriky Sojka ještě za tepla, tam najdete podrobnější instrukce.

Dále vás opět čeká zhodnocení táborů, pár fotek, vaše zprávy dne aneb tágesberichty, Zobák obligátně putuje i k neSojkám, kteří se letošních táborů zúčastnily, pokud to chcete změnit a Sojkou býti, jukněte na další stránku do výše zmíněné rubriky, kde vám zopakují, jak to provést. Nepřehlédněte ani předsedovu rubriku, neboť se tímto číslem s vámi loučí, jeho příspěvek je tentokrát trochu delší, ale to se dá jistě pochopit.

Tak a co nám zbývá? Já myslím, že by bylo fajn poděkovat redakční radě, která se zasloužila o to, že je Zobačisko tak vymazlené, někdo víc, někdo míň, nicméně díky všem.

A já si (doufám, že za všechny Sojky) přeju:

*Ať Zobák zůstane dokořán,
ať ho nikdy nikdo nečte sám,
ať se potiskne ještě mnoho stránek,
ať v něm vyjde nejeden moudrý článek,
ať jeho vazba zůstane tak tlustá,
ať redakce nikdy nezůstane pustá,
ať se v něm objevují samé zajímavé věci
a ať Sojka neuleťí a zůstane ve zlaté kleci :-)*

Těším se na vás zase na dalších akcích, zůstaňte nám věrní a jestli máte chuť, tak nám něco pěkného napište. A teď se můžete pustit do další porce kulinařské pochoutky, kterou jsme pro vás připravili.

Madlesčín

Sojka ještě za tepla

- ✓ Úplně první horkou novinkou je následující zpráva: redakční rada se po dlouhé době rozšířila a přijala nového člena – a není to nikdo jiný, než Peťa Vondruška. Účastníci první etapy ho jistě znají, jinak pro ty ostatní ho trochu představím. Je mu 16 let, je studentem gymnázia, je to chytrý, šikovný, perspektivní mladík, zapálený člen Sojky, můžete si ho taktéž pamatovat z plesu, kde se objevil ve stejném kostýmu jako Michi – najdete ho na obálce posledního Zobáku. Krom toho se na něj můžete juknout na přiložené fotografii – jestli máte nějaké otázky, sem s nimi, zajisté rád je zodpoví.
- ✓ Další slibovaná hot-new je o těch fotečkách a videích z táborů a jiných akcí. Michi to v současnosti všechno pálí na DVD i v plných verzích a pokud někdo z vás má zájem takové DVD vlastnit, tak se během podzimu objeví na stránkách výběr všech natočených událostí, které máme. Můžete si o ně Michimu napsat, jistě to bude něco stát, protože poštovné a prázdná média nelítají zdarma z hůry, ale nebude to žádná velká pálka, tak se nebojte.
- ✓ Táborníci z jedničky i dvojky, vy, kdož ještě nejste Sojky. Líbilo se vám s námi? Líbí se vám tenhle časopis? Chcete dostávat pravidelné info o našich dalších akcích? Chcete se aktivněji zapojit do dění v našem sdružení? Není nic lehčího, než vyplnit na internetu přihlášku, tedy vaše iniciále, u členů mladších 15-ti let musí být přihláška podepsána od rodičů, potom zaplatíte **100,- Kč členský příspěvek** (příspěvek se platí na každý kalendářní rok) a jste Sojky. Platit nejlépe bankovním převodem, nezapomeňte však uvést své jméno, ať víme, od koho peníze přišly. Číslo bankovního konta je **eBanka 287658001/2400**. Připomínám, že díky členskému příspěvku získáváte slevu na velikonoční tábor, slevu na dopravu do Gaisthalu, zkrátka Sojkou býti se vyplatí a zmíněný příspěvek se vám několikanásobně vrátí!!!
- ✓ Proběhlo opět několik rad Sojky, nemusím snad připomínat, že krátký výčet toho, o čem se jednalo a kdo se zúčastnil, najdete v rubrice „Všechno se snědlo...“.

Sojčí delikatesy

Tábory jsou za námi, ale to neznamená, že Sojka usíná na vavřínech, to by byla chyba. Letošní podzim bude naopak nabitý. Tak, **členské shromáždění** se právě koná, kdo ze Sojek tady není, pro toho nemám slov, protože je to akce nejdůležitější, je jen jednou za dva roky, termín víte všichni dlouho dopředu, takže žádná výmluva, kromě toho, že jste na smrtelné posteli, se nebere.

Následuje 22.-24.10. projekt, který je novinkou, tzv. **Erfahrungseminar**, aneb seminář výměny zkušeností, Sojka by ho měla pořádat společně s Tandemem, Knoflíkem a Sluncem. Seminář by se měl konat ve Furth im Waldu a je pro starší mládežníky, kteří mají něco za sebou a kteří by se rádi pobavili o tom, jak by měla

spolupráce na poli česko-německém ideálně vypadat. Chcete vědět více? Obraťte se na mě, neb garantem projektu za Sojku jsem já.

Obligátní Sojka akce je **Česko-německé symposium**, které se koná opět ve Furth im Waldu, je také spíše pro ty starší, řeší se zde problémy z oblasti vztahů našich národů, z česko-německé minulosti apod. Jaké bude téma ještě v tuto chvíli nevím, ale kdo z vás má zájem, obraťte se na Móňu, tentokrát je garantem za Sojku ona.

Další akcí je 12.-14.11. opakování loňského zdařilého projektu „**Za hranice všedních dnů**“, bude se konat v Děčíně, opět Tandem, Sojka, Slunce a Knoflík, očekávám, že se tam letos objeví více lidí ze Sojky, hej? Zde je příležitost i pro vás mladší, akce je určena pro lidi, kteří ještě s projekty a akcemi z česko-německého prostředí moc zkušeností nemají, ale mají chuť něco dělat a vůbec se zapojit, poodhalit roušku tajemství, jak se kuchtí takové akce jako jsou semináře, tábory, co je k tomu potřeba, kde vzít peníze, kde sehnat partnera (myslím tím organizaci, a ne někoho, s kým se budete oblizovat v kině :-)) Garantem jsem opět já.

No a už vás trochu navnadím i na příští rok, ať si můžete v klidu naplánovat hory a podobné zimní špumpnátle, **ples Sojky**, kde rozhodně nesmíte chybět, se tentokrát bude konat 5.2.2005 v Čelákovících v kulturáku, podrobnosti se dozvíte ve vánočním čísle Zobáku.

Lukášův Sojka – bulvár

Začtete se více,
neostýchejte se! Dovíte se věci
nevidané a neslýchané!
Pokud třeba držíte náš časopis

v rukou zcela poprvé, pak si buďte jisti, že právě zde se dočtete takové věci o vašich kamarádech a vedoucích, až vám z toho půjde hlava kolem! Sem přesvědčen, že se vám tentokrát, jak se říká, „trefím do noty!“ Zároveň bych vás chtěl všechny ubezpečit, že veškeré informace, ba dokonce i všechny náznaky informací, jaké se zde dočtete, sou zaručeně pravdivé a několikrát ověřené z více zdrojů a pokud si někdo myslí něco jiného, tak má dost často pravdu.. ☺ Ale přesto, není důvod mít nějakých obav, vždyť je to jen bulvár! V posledním čísle sem vám popsal svou metodu plížení se v noci podél postele oběti se zápisníčkem a tužkou očekávajíc nějaký ten skřek ze spánku a hle! Zrovna tato metoda letos na táboře zaznamenala mohutný úspěch! Jestlipak víte, co si v noci zbrblá třeba takovej Pét'a Melkus??

No přeci: „Chrrrrr, fííííí, jen počkej Jeniffer, já si tě vosedlám! Chrrr...“ A hnedka kousek vedle spal Robert Stolhofer: „Pššššššššš, zdravíme naši vlast, mlask, mlask, teď budem snídat, děcka, chrrrrrrr, mlask, mlask..“ Jó, každý máme jiné sny a řeknu vám, poslouchat vás byla veliká legrace! ☺ Samozřejmě, že sem nemohl přeslechnout ani svého vedle ležícího kamaráda Špigyho, že. Ten toho ve spaní moc nenakecá, ale když už, tak to stojí za to: „Mmmmm, pocem, přitul se, mmmm..“ To byl můj denní chleba ☺ K holkám sem se neodvážil, abych nebyl za šmiráka, takže kdybych vám chtěl napsat, co ze spaní mumlá třeba taková Katka Spielmannová, nebo Lenka Rambousková, tak bych si už musel vymýšlet a to byste přeci nechtěli ;-o. A co je jinak nového v sojčím světě? Kristinka už zase ztratila peněženku s dokladama, ale tentokrát jí už nenašla. Špigymu se vrací přítelkyně z daleké Ameriky, kde byla přes úplně celý prázdniny a ještě červen k tomu. Šogun se naučil v Gaisthalu vařit, ale jenom květák. Michi má nové auto, se kterým bude jistě jezdit i do nové školy, do který se právě zapsal ☺. Madla s Poldíkem zainvestovali. A to tak že parádně! Až se takhle někdy v

létě budete procházet po Brně a bude vám fakt hic, neexistuje lepší řešení, než zajít navštívit tydle dva a nechat osvěžit své tělo zbrusu novou klimatizací, kterou se teď mohou na Poříčí pyšnit. Paráda! A já, přátelé? Já mám pěknýho peška, to vám teda povim: Jednoho parného letního dne sem doma usedal ke svému počítači, abych pro vás začal psát sojčí bulvár, žejo. Ale namísto libého tónu uvítacího windousáckého se ozvalo jen BLAF, PAF, CVAK! A vyhořel mi počítač. Snad

z horka zdá se, nebo z nedostatku čerstvého vzduchu, co já vím, kompletně, sakumprásk, minulej tejden. Tak. Na závěr by to chtělo zase něco od podlahy. Takže: Přijde Róm do železářství: Ja bych prosil tadyty hřebiky.

Prodavač: No, jasný, a kolik??

Žadnej kolik, hřebiky!!!

Lukáš

Předsedův sloupek

Drazí,

už je to tak, tohle je můj absolutně poslední předsednický příspěvek do Zobáku, ať už se jmenuje jakkoliv. Toto číslo Zobáku totiž vyjde plus minus

k členskému shromáždění v Sedlicích, kde splním to, co jsem před dvěma lety slíbil – nebudu dále kandidovat na předsedu Sojky a tedy vím, že někdy 9. října 2004 večer jím už napořád přestanu být. Když takhle o tom píšu, tak je to i smutný, ale hlavně je to správný, potřebný, logický. Nedá se to dělat věčně, důležitá je změna jak u mě, tak hlavně u Sojky. Není to tak, že bych opouštěl topící se loď, ale je to tak, že s pocitem celkem dobře odvedené práce předávám žezlo nějakému svému nástupníkovi, kterých naštěstí vyrostlo v Sojce za těch pár let dost. Hlavně ale odcházím s pocitem téměř hraničícím s jistotou, že Sojka už v dnešní podobě není spojená pouze s jednou osobou, se kterou stojí a padá, bez níž by šla “do kytek“, ale naopak se klidně bez jedné konkrétní osoby obejde a bude dále, dokonce třeba i lépe a radostněji, fungovat

a všichni najednou zjistí, že to jde a že se vlastně nic neděje. Já doufám a věřím, že to přesně takhle bude – a jestli to tak skutečně dopadne, tak budu nejšťastnější člověk na celém světě a teprve potom se budu plácet po zádech, jako že jsem něco malého dokázal a že tu po mně něco malého zůstane a to už mi nikdy nikdo neodpáře. A i když po mně za pár let ani pes neštěkne, proč taky, tak já s tímhle pocitem budu žít a bude mě hřát u srdíčka. Takhle to mám narýsovaný a takhle bych si to přál.

Můj konec na předsedovi ale samozřejmě neznamená, že na Sojku zanevřu a úplně zpřetrhám vazby s ní a s lidma kolem, to tedy v žádném případě ne. Ani to nejde a ani bych to nedokázal. Vždycky – a to můžu slíbit, že opravdu vždycky – budu k dispozici, když bude něco potřeba, když k tomu budu vyzván a samozřejmě, když o to bude někdo stát. Nakonec se vlastně fakt nic nezmění, nadále se budeme vídávat a nadále nás všechny bude něco spojovat, akorát prostě trošku v jiné formě a taky možná v trošku jiné intenzitě, ale to je tak všechno. Prostě odcházím do svého, doufám, zaslouženého, ale přitom aktivního sojčího důchodu.

U přemýšlení nad svým posledním předsednickým příspěvkem do Zobáku jsem si řekl, že by se slušelo, abych drobně a v rámci možností stručně prošel těch

svých 8 sojčích let a podělil se o to s vámi. Tutoc to máte:

Rok první (96-97) – Začátek všeho provázelo vstupní nadšení, snaha, ale nevědomost, naivita a hlavně chaos. Původně jsem si myslel, že všechno zvládnou sám a že vlastně nejdůležitější na celém světě je jenom předseda, nikdo jiný není potřeba. Z tohoto omylu mě však záhy vyvedla každodenní sojčí realita, když jsem prostě zjistil, že to takhle nepůjde a že je potřeba mít nějaký kolektivní orgán. Tak při druhém členském shromáždění, prvním řádném, v Třebíči v říjnu 1996 vznikla a do stanov Sojky byla vtělena rada, tehdy ještě pětičlenná – Hanka Horáková, Madleska tehdy ještě Müllerová, Tomáš Pavlíček, Víťa Černý + já, předseda, ještě volen přímo členy. Bez pomoci našeho německého partnera SdJ a zejména sojčího „kmotra“ Bertla by to bylo všechno daleko těžší, nikdo z nás totiž s nějakou organizací neměl větších zkušeností. Proto jsem velmi často cestoval do Německa „na čumendu“, abych zjistil, jak to vlastně má vypadat. Do Sojky jsme se vydali po hlavě, bez nějakých větších příprav, všechno se dělalo na koleně, nebyly peníze, i cestovné na rady si musel každý z nás hradit sám. Rada spíš víc nefungovala než fungovala, účast bývala žalostná, probíraly se víceméně nepodstatné věci, brali jsme to všechno víc jak srandu, než nějakou odpovědnost. Bláhově jsme si mysleli, že se ve svých regionech každý z nás obklopí hromadou nových členů, se kterými budeme pořádat pravidelné schůzky... Že jsme naivky, jsme poznali záhy. Z akcí jsme v prvním roce zorganizovali totálně propadákovou protidrogovou Ágnes v Třebíči, naopak více než povedený „velký“, tentokrát filmový, Gaisthal, poprvé i česko-německou dvojku, veleúspěšné „Fachkräftetagung“ na různých místech v Bavorsku. Když si ale na ten první rok vzpomenu s odstupem času, tak bych asi pro něj volil jediný výraz: hrůza.

Rok druhý (97-98) – Do tohoto roku jsme vstoupili na členském shromáždění v listopadu 1997 v Brně, tehdy byl tedy ještě jednorochní cyklus. „Členský“ provázela bídná účast, ale pěkný program. Opět byly poměrně zásadně obměněny stanovy, např. zakotvena funkce přisedících. Do rady byli zvoleni Madles, Zuzka Kadlečková, Víťa, Dava Andrle + já, předseda, tentokrát již zvolený radními. Tato druhá rada fungovala o poznání lépe než ta předešlá, z odstupem času na ní vzpomínám moc rád. Přisedící podle mě sice zatím moc nezapadli, ale jinak radní šlapali, měli daleko více a lépe rozdělený úkoly a oblasti, už jsme se nesnažili stavět vzdušný zámky a zbytečně jsme na tom nevybíjeli energii. Účasti byly takřka 100%-ní, nebylo moc co vytknout. K akcím přibyli oficiálně i ples, který Sojka spolupořádala, tenkrát ještě v Třebíči, ale hlavně velikonoční tábor v Bohdalově. Všechny akce byly opět realizovány kvalitně a profesionálně, včetně toho premiérového Bohdalova, v Gaisthalech se rozšiřovalo spektrum našich vedoucích z řad „odchovanců“, takže bylo z čeho vybírat. Jako na drátkách klapalo i první české „Fachkräftetagung“ neboli pouť po institucích, až na to, že nám před koncem této týdenní akce kompletně vykradli naši dodávku se všema věcmi... Důležitá věc: 11.5.1998 vyšlo nulté číslo časopisu, jehož dvacáté číslo právě držíte v ruce, tedy pod názvem „Zobák dokořán“. Jinak jsme se díky relativně úspěšnému zapsání u důležitých institucí finančně stabilizovali.

Rok třetí (98-99) – Shromáždění opět v Brně, tentokrát již s obrovskou účastí, nevídaně se rozšířil okruh aktivních 15 až 17-tiletých, přicházela nová generace. Stanovy tehdy prodělaly asi největší přestavbu v dějinách vůbec, počet radních se rozšířil na 7. Ze staré pětky odpadla Zuzka Kadlečková, kterou však v radě nahradil její mladý nadějný bratr Lukáš, dále radu doplnila Jít'a Chmelíková a staronový Tomáš „Grim“ Pavlíček. Tato

rada už pracovala opravdu profesionálně, mezi přísedícími byli sami mladí nadějní jedinci. Mezi radními vznikly i další funkce jako výkonný místopředseda, místopředseda a hlavně pokladník Dava. Ve stanovách se změnilo i volební období rady a tím i cyklus „členského“ na dva roky. Zobák se stal nedílnou součástí komunikace mezi členy, akce se vylepšovaly a vyšperkovávaly, rozšiřoval se okruh „spřízněných“ duší. Díky změně k lepšímu na německé straně u partnera SdJ a příchodu mladších aktivních fungovala bez větších obtíží i naše spolupráce. Co bylo hrozně důležité – začal nám fungovat internet, díky kterému se totálně změnil způsob komunikace a i přihlašování účastníků na akce, stala se z něho naše výkladní skříň. Akce čím dál lepší, opět bez připomínek, v tomto roce se ustabilizovala ta struktura, která víceméně funguje dodnes – ples, velikonoční tábor, G I (v roce 1999 podesáté, s legendárním mostem), G II, podzimní akce pro mladé dospělé Sojky (tehdy „Fachkräftetagung“ či Grimm), symposium ve městě Furth im Wald.

Rok čtvrtý (99-00) – Rok začal poprvé bez členského shromáždění. Zobák zvyšuje svoje kvality, přibývá rubriky a tak. Co se financí týče, změnili jsme účet z Komerční banky na internetový transparentní v eBance, opět tedy krok k větší otevřenosti mezi sebou i navenek. Rada funguje pořád bez větších zádrhelů, neúčasti radních byly v normě. Přísedící se čím dál více zapojovali do dění a několik z nich se chystalo do „velké“ rady s tím, že její počet se snad na dlouhou dobu ustálí na 9. Co se akcí týče, opětovně v pohodě, z důvodu dlouhodobější špatné účasti německých účastníků na velikonočním táboře dohodnuto jeho přestěhování z Bohdalova někam blíže k německým hranicím, za čímž účelem se koná i podzimní „Fachkräftetagung“ jako neveselá pouť po západočeských ubytovnách.

Rok pátý (00-01) – Shromáždění tentokrát v Horních Počernicích, účast opět nad 30 členů. Do stanov se skutečně dostává devítičlenná rada s tím, že je zavázána konat svá zasedání minimálně jednou za 6 týdnů, jinak už žádné zásadnější změny, stanovy fungují. Rada tedy byla doplněna o Petra Špičana a Michiho Janoše. Během tohoto roku jsme uspořádali veleúspěšný společný Silvestr se svými německými partnery ve Svratouchu na Vysočině. Každý z rady má výslovně stanovenou náplň a oblasti působnosti, snaha o rovnoměrné rozdělení. Nesmělá snaha o zakomponování různých workshopů do zasedání rad. Velikonoční tábor definitivně přestěhován z Bohdalova do Doubravy u Aše, velký účastnický úspěch. Proběhla velká změna hlavních vedoucích na Gaisthalech, kdy já jsem se přesunul z jedničky na dvojku a na mé místo přešla Madles; vše proběhlo nad očekávání dobře a bez komplikací. V tomto období rada funguje, ale začínají se čím dál více projevovat problémy s účastí některých radních, hlavně Víti a Jíti. Navázali jsme bližší kontakt se spřízněnou organizací Slunce z Jihlavy (společná akce Grimm v Bohdalově), přičemž spolupráce funguje dodnes. Zobák začíná vycházet s barevnou obálkou.

Rok šestý (01-02) – V tomto roce se naplno projevila špatná účast zmiňovaných radních na radách a zejména četné neplnění úkolů a nestíhání termínů, a to z důvodu jejich jiných aktivit, kdy byla na obzoru zřejmá generační výměna v radě. Ples se přesunul z důvodu menšího zájmu o něj z Třebíče do sojčí bašty – Čelákovice. Přesun se povedl, ale i zde byly menší problémy z návštěvnickými počty. Proběhla další změna na postu hlavního vedoucího, tentokrát na Doubravě ze mě na Tomáše. Nejdůležitějším počinem tohoto roku bylo absolvování zdravotnického kurzu v Mělníku pro více jak 20 sojčích vedoucích s platností na 5 let. Minimální šestitýdenní cyklus pro pořádání rad se ukázal jako smrtící,

zároveň ale také jako nadbytečný a neoperativní.

Rok sedmý (02-03) – Členské shromáždění se vrátilo ke „kořenům“ do Bohdalova, účast už tradičně převyšovala 30 členů. Změna stanov tradičně proběhla, cyklus pro rady se posunul na osm týdnů a zejména byla do stanov zakotvena dozorčí rada s jejím předsedou, která má za úkol dívat se „pod prsty“ pokladníkovi. Z dlouhodobého hlediska bude zřejmě nutné tento orgán vyčlenit z řádné rady a jejími členy by měli být zkušení „vysloužilci“, ale jeho zřízení byl krok správným směrem. Na volbách proběhla očekávaná generační výměna, kdy za Jiřů a Vířů nastupují mladé, nadějně Verča Linková a Můňa Ženíšková. Díky této změně je účast na radách celý rok téměř stoprocentní, holky zapadly dobře a rychle se zaučují do svých oblastí činnosti. Z ideální Doubravy jsme se bohužel museli kvůli jejímu zrušení opět přestěhovat na Velikonoce, tentokrát po dlouhém hledání do Plasů u Plzně. Objekt se však neosvědčil a účast na německé straně byla více než smutná. Německá špatná účast se rovněž potvrdila na Gaisthalu „juniorů“, kdy bijeme na poplach a tlačíme na německého partnera, aby s tím něco udělal. Na německé straně se v tuto dobu více než jindy projevují silně vnitřní třenice a rozhádanost dvou skupin v jejich středu, což se negativně promítá i do naší spolupráce. Změnu k lepšímu slibují nové volby v SdJ, kde se kompletně obměňuje vedení. Sojka zde mými ústy pronesla velmi důrazné varování stran naší budoucí spolupráce při dosavadním nefungování jejich rady. Nicméně se poprvé, tentokrát na německé straně pořádá tzv. Superrada, tedy společné zasedání rad obou partnerů – založena tradice. Na plesu v Čelákovcích

je velmi špatná účast, do budoucna je nutné něco změnit, intenzivně se tím zabýváme. Díky Madlesce Sojka poprvé spolupřítá novou perspektivní akci Za hranice všedních dnů pro neorganizované mladé dospělé.

Rok osmý (03-04) – Zatím poslední rok, ve kterém všechno fungovalo o třídu víc než v roce předešlém – ples pojatý jako maškarní bál, to byl obrovský sukces, velikonoční tábor se opět přesunul, teď do jihočeských Sedlic u Blatné a zaznamenali jsme na něm úplně rekordní účast, a to z obou stran, objekt taky v pohodě, „gěčka“ byly tradičně kvalitní a krásný, což se dá říct i o účasti na německé straně, i když s drobnými rezervami. U nás opět proběhla změna hlavního vedoucího „dvojky“ ze mě na perspektivního Michiho, který to zvládl na jedničku. Když si to tak promítnu, tak už jsem byl nahrazen na všech postech, teď už chybí jen ten předsednický... Tento rok je opravdu rozjetý tak, že z něj mám radost a doufám, že tak i skončí a budu si moct říct, že v nejlepším se má přestat.

Ajajajaj, to jsem se nějak rozšoupl, že ani nevím, jestli mi to vůbec otisknou... Když ne, tak jsem si to aspoň takhle pěkně zrekapituloval a prošel pro sebe, což taky není k zahazení. Byly to krásný roky a díky všem, kteří se na nich a na tom všem podíleli!

Takže se doufám všichni uvidíme v Sedlicích na členském, zatím se mějte, jak nejlíp chcete, a příště už na tomto místě s mým nástupcem!

váš Leo Poldík Černý

Sojčí MOuDROSTI

Moje milé a krásné SOJKY,

jsem tu zas, prázdniny a Gaisthal utekly jako voda v naší Ohři, rána jsou proklatě studená a za chvíli tu bude podzim, který ovšem bude voňavý, barevný, mlhový, sychravý, překrásný a bude náš.

Táááák doufám, že pohodlně sedíte a já můžu začít vyprávět..... Ale ještě dříve, než tak učiníme, musíme vyřídit tu naši nepřijemnou věc.....

Já..... se zavazuji k mlčenlivosti až do konce života a přísahám, že nebudu dále rozšiřovat to, co se zde dozvím.

Dne 2004

v .....

PODPIS

Přihodilo se mi to v nedalekém sousedství, ve státě, který má vlajku podobnou červenému kříži, jen barvy má krapet obráceně. A právě v této krásné zemi, kde je plno zeleně, kvítí, krav, hor a tunelů, jsem opatrovala malého a kouzelného skřítku. Aby na tom světě nebyl sám, měl ještě několik sourozenců. Přesné číslo vám nepovím, jelikož znala jsem pouze dva, a to jeho 15tiletou sestru a 19tiletýho bráchu. Takový jednorozční skřítek moc toho za povinnosti nemá – jednou z nejdůležitějších věcí bylo se pořádně vyspat. *(V tomto čase jsem ho milovala nejvíce.)* No a jelikož jsem pilná jako včelice, ani v době jeho regenerace jsem nezahálela a něco dělala. Často jsem třeba u televize žehlila a tehdy se to stalo.....

Hrdě jsem se postavila k žehlicímu prknu, zapnula jsem žehličku, která vydávala nejprve podivné zvuky, ale pak se změnila ve vesmírný přístroj, který žehlil skoro úplně sám. *(No aby za ty peníze nežehlila, hodnota tohoto vesmírného tělesa je 10 – 15 tisíc korun)*

Žehlím, žehlím, žehlím, pořád žehlím, jedna hodina, druhá hodina, třetí hodina a já pořád stojím u tohoto prkna a jezdím s tou věcí sem a tam, tam a sem, sem a tam, tam a ..... Přístroj, který mi zpočátku připadal tak vesmírný, se začíná měnit na pekelný a nezajímavý. Rukou mi prošly desítky věcí od povlečení na postele přes košile, trika, kalhoty, spodní prádlo, ponožky..... Celou tu dobu jsem si říkala,

že to prádlo je nějaké vlhké. Abych si zkontrolovala pravdivost svého výroku, vzala jsem zrovinka kousek hadříku, co mi ležel na prkně, zavřela jsem oči, přiložila jsem si ho na tvář a zkoušela vlhkost. Mokrě nebylo, cítila jsem jen teplo od žehličky a vůni prášku, která mě unášela na alpské louky s různobarevnými květinami, v dále šuměl vodopád a zpívali ptáci – no krása. V tom se objevil onen 19tiletý mladík, který se zastavil a udiveně na mě koukal.

ON: „Co to děláš?“

Já: „Žehlím.“ *(V duchu jsem si říkala, to je ....., co to má za otázky)*

ON: „To vidím, ale co to děláš, co to máš na obličej?“

Hned jak jsem se vrátila z alpského výletu, uvědomila jsem si, že ten kousek hadříku na mém obličejí jsou jeho slipy.

Já: „Z z z z z zzzzkouším, zda ne ne ne ne nejsou vlhké,“ vyletělo ze mě.

Obličej jsem měla rudý, jako bych si ho přejela žehličkou, z nosu a uší mi unikala pára a já pomalu sundávala z obličejí ty jeho voňavé slipy.

ON: „To určitě, si mohla říct, že máš pro mě slabost.....“

Chceš-li na výlet letěti, stačí ve správné aviváži práti.

Mějte se všichni moc krásně, dávejte na sebe pozor, těšte se na draky a mlhy...a v prosinci na ČTENOU.....

Pápá vaše usměvavá Zůza

Rozhovor s...

PAVLEM BOBKEM

Ing. arch. Pavel Bobek se narodil 16.9.1937 v Praze, vystudoval architekturu na ČVUT a několik let se jí po studiu věnoval. Nicméně již v průběhu studia začal zpívat a byl tehdy jedním z mála interpretů, kteří zpívali anglicky. Za svou více než třicetiletou kariéru vydal několik desítek songů – vzpomeňme např. na Pojd' stoupat jak dým, Můj rodný dům, Oh Ruby, Nedělní ráno a další. Architektura ho stále zajímá, i když se jí už aktivně nevěnuje, dále ho baví cestování a letadla. Celý život žije v rodném domě na Břevnově s ženou Martou a dětmi Klárou a Pavlem.

Jak už jsem předeslala, tentokrát máme v Zobáku úlovek přímo delikátní, rozhovor se samotným Pavlem Bobkem! Věřím, že jste všichni zvědaví, na co jsme se ho ptali a co odpověděl a proto nebudu zdržovat a hurá na to.

Nejprve pár otázek pro Vaše fanoušky.**Jak jste se dostal ke zpívání?**

Už na gymnáziu jsem poslouchal americké rádio American Forces Network, což byla stanice pro americké vojáky v Evropě, kterou bylo možno chytit i u nás. Tím začal můj zájem o hudbu a především rodící se rock'n'roll. Nedlouho poté, bylo to v roce 1958, mě bez mého vědomí spolužačky z pražské architektury přihlásily do soutěže „Hledáme nové talenty“. Konala se ve Slovanském domě a já tehdy ani netušil, co po mě budou chtít zazpívat. Nakonec to byla jedna americká písnička, kterou jsem dobře znal, takže z toho žádné fiasko nebylo. Pak jsem začal působit ve školní kapele na ČVUT.

Jaká byla Vaše první písnička, která kdy vyšla?

Jmenovala se „Oh, Boy“ a bylo to roku 1963. Zpívám ji dodnes.

Kterou ze svých písniček máte nejraději?

To se nedá tak lehce říct, už jenom proto, že jsem nikdy nebyl donucen zpívat něco, co se mi nelíbí. Mám zkrátka rád všechny!

Plánujete v nejbližší době nějakou novou desku?

Ano, v těchto měsících mám plné ruce práce s natáčením. Měla by vyjít v listopadu tohoto roku.

Seznámil jste se za svůj život jistě s mnoha slavnými osobnostmi. Které setkání Vám utkvělo nejvíc v paměti a proč?

Bylo to na americké ambasádě v roce 1978, kdy do Prahy přicestoval Johnny Cash. Kupodivu mě pozvali na krátké setkání – potrásl jsem si s ním rukou a řekl mu, že zpívám některé jeho písničky v češtině. A on mě rovnou vyzval, abychom si zazpívali společně!

Se kterým zpěvákem či zpěvačkou se Vám nejlépe spolupracovalo? Proč?

Z žen je to určitě Lída Nopová (*profesorka populárního zpěvu na Státní konzervatoři v Praze – pozn.red.*), s níž spolupracuji už téměř třicet let. A mezi zpěváky to byl Karel Zich – natočili jsme více duetů. Navíc jedna z jeho posledních skladeb vůbec se objeví na nové desce.

Co si myslíte o soutěži Česko hledá Superstar a o její vítěze?

Nerad bych vynášel nějaké jasné soudy, protože jsem soutěž nesledoval. Zdá se mi to umělé a myslím si, že pokud se někdo chce stát skutečnou hvězdou, musí začít takzvaně od píky. Krom toho musí vítězové takovýchto soutěží snášet neuvěřitelný tlak ze strany producentů a nezažijí si tvůrčí svobodu, která je podle mě nezbytná.

Přejděme k dalšímu tématu. Vzpomenete si, kdy jste poprvé slyšel o Sojce?

Musí to být asi tak sedm osm let, takže v době, kdy se Klára poprvé (jako vedoucí) účastnila velikonočního tábora v Bohdalově. Pamatuji si, že v novinách o táboře vyšel článek, u kterého byla fotka Madly a Kláry s popiskem „Bavorská děvčata malují česká vejce“.

Bavíte se doma často o Sojce?

To se nedá říct tak jednoznačně; pravidlem je, že po návratu z Gaisthalu a podobných akcí se vyptáváme, jak bylo. Ale děti samy o Sojce tak často nemluví. Je to stejné jako s mým povoláním, také není doma každodenním tématem.

Byl jste někdy v Gaisthalu? Jak se vám tam líbilo?

Byl jsem tam jen jednou a navíc velmi krátce, když jsme vezli Pavla na jeho první tábor. Přesto si pamatuji milou tvůrčí atmosféru, která tam panovala.

Jezdil jste jako malý kluk na letní tábory a jaké to bylo?

Ano, jezdil – a miloval jsem je! Můj první tábor byl ještě skautský, pak se ale musel konat pod hlavičkou Pionýra. Přesto mu zůstal jeho duch, a tak jsem se celý rok coby pilný čtenář Rychlých šípů a dalších foglarovek těšil na léto.

Jak se stavíte k česko-německým vztahům? Jaký máte vztah k Německu a Němcům?

Myslím, že mají veliký význam jak pro náš stát jako celek, ale i pro každého z nás. Můj bratr se svou rodinou žije v Mnichově, kam roku 1964 emigroval, a nikdy se ze strany Němců neseťkal s nějakými výčitkami kvůli svému původu – také proto mám k Němcům vřelý vztah. Všimněte si, že soužití našich dvou národů bylo osudové v celých našich dějinách; nemůžeme se mu vyhnout, je tedy lepší spolupracovat než válčit. Vždyť i náš premiér a prezident mají německá příjmení – a naopak mnozí rakouští i němečtí politici se jmenují česky.

Jakým způsobem by se podle Vás mělo pracovat na odbourávání předsudků obou národů?

Způsobů je mnoho a důležité je především to, že se na tom již pracuje. Právě Sojka je toho živoucím důkazem, proto ji mohu do příštích let popřát jedině mnoho úspěchů na všech polích!

Protože všichni v Sojce známe jak Klárku tak Páju, musíme se zeptat taky trochu na ně. Vzpomenete si na nějakou veselou historku s Klárkou a Pavlem?

Ačkoli jich bylo a je mnoho, teď mě nic konkrétního nenapadá. Jsou každý dost jiný („on je tvrdohlavý a ona svěhlavá“ – pozn.korektora), takže si s nimi člověk užije dost. Třeba letos jsme byli po čtyřech letech znovu na společné dovolené v Paříži. Zažili jsme několik drobných sporů a rozporů, ale nakonec bylo všechno v pořádku a myslím, že se nám ten společný týden vydařil.

Pokoušel jste se někdy své děti nasměrovat, aby šly ve Vašich šlépějích?

Ne. Moje rodiče to tak také nedělali a ke všemu ani já sám jsem ve dvaceti nevěděl, co ze mě vlastně bude.

Jaký máte názor na současnou populární hudbu? Hádal jste se někdy s Klárkou a Pavlem o jejich hudebním vkusu?

Populární hudbu už zas tak bedlivě nesleduji. A co se týče toho, co poslouchají mé děti, často zjišťuju, že i ta „jejich“ hudba se mi líbí. Hlavně jsem rád, že nemají nic proti tomu, co dělám já!

Pár otázek ze soukromí :-) Čím jste chtěl být, když jste byl malý?

Řidičem tramvaje.

Co děláte, když nezpíváte – tedy koníčky?

Koníčků mám víc a paradoxně se týkají hlavně toho, čím jsem měl původně být. Baví mě architektura, bydlení, zahrada, letectví, moderní dějiny...

Kde jste strávil nezapomenutelnou dovolenou?

Letos na jaře jsme byli se ženou krásných pár dní v Řecku na ostrově Lefkada – jak rád bych se tam aspoň na chvíli vrátil! Oba máme moc rádi Středomoří. Zároveň jsem ale moc rád doma, myslím, že bych se nemohl přestěhovat ani o ulici dál.

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a pití?

Pití? Jednoznačně víno. A co se jídla týče, je to čím dál více středomořská kuchyně. Dříve jsem měl radši klasická česká jídla, na druhou stranu jsem na ně rozhodně nezanevřel.

Jaké máte plány do budoucna? Je třeba nějaká věc, na kterou jste si doposavad nenašel čas, ale rád byste ji uskutečnil?

Chtěl bych, aby mi pán Bůh dal přál dost zdraví na to, abych moh na své 70. narozeniny uspořádat koncert v Lucerně. Naposledy to bylo přesně v šedesáti.

Každého, s kým děláme rozhovor, se ptáme na moudro, které by vzkázal našim čtenářům, poprosíme tedy i Vás :

Nechám to říct za mě Winstona Churchilla: Nikdy jsem nebyl příliš bohat, ale nikdy se mi nestalo, abych nemohl pár dobrých přátel pozvat na pár lahví dobrého vína.

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo...?

Přátelé, kamarádi, tábory jsou fuč. Chjo. Jako vždycky touhle dobou, už se začínám bát těch plískanic, které prostě přijdou a bude zima, bude mráz, kam se Sojko, kam schováš. Ale jak tradičně píšu, jestli vám bude někdy teskně a budete mít dost té šedi a dešťů, nalistujte následující stránky a vraťte se do ráje, vraťte se do Gaisthalu. O jedničce referuje Peťa Vondruška o dvojce posílá pár řádek Pája Bobek. Předtím však reference o tzv. EU – víkendu, který se konal na jaře v Rybníku. tak si to hezky užijte.

Eurovíkend 1.5. 2004 v Rybníku

Tak o tomhle jste jistě už také mnozí slyšeli, ba dokonce se zúčastnili. O tomto víkendu totiž spolu členové Sojky a SdJ stylově slavili vstup České republiky do Evropské unie. Asi to zní jako strašlivě oficiální záležitost, i my jsme mysleli, že to tak bude vypadat. Ale nakonec jsme si celý ten víkend společně krásně užili a oficiálně padlo skutečně pramálo. Nu a naše oslavy sestávaly z kratičkových návštěv různých míst, kde proběhly „Feierstundy“, věnované vždy nějakému kusu společné historie právě SdJ a Sojky. Putovali jsme z Gaisthalu přes hranice do českého Rybníka. Postupně jsme zmapovali, jak se vlastně česko-německé, německo-české vztahy na pozadí politických změn a na příkladu vztahů SdJ a Sojky od roku 1989 až do roku 2004 vyvíjely. Vzpomněli jsme na to, jak v roce 1989 do gaisthalského tábořiště zavítali první (tehdy ještě) Čechoslováci. Další vzpomínky se dotkly roku 1990, kdy se v Gaisthale konal

první česko-německý tábor, tedy první česko-německá akce SdJ. Krátce jsme si shrnuli i kroky, vedoucí k utváření Evropské unie. Když jsme pak stáli na mostě mezi českou a německou hranicí, vzpomínali jsme na důležité a hodně emotivní zážitky – založení Sojky na gaisthalské půdě a na jubilejní desátý letní tábor. Hned na to odbyla půlnoc a v ten okamžik most, na kterém jsme stáli, už dávno nebyl hraničním mostem mezi dvěma státy. Cedule označující na jedné straně bavorskou hranici a na druhé straně českou se v tomto momentu staly jenom historickou rekvizitou. My jsme v tichosti přešli přes „čerstvě bývalou“ hranici s hodně zvláštním a příjemným pocitem takové jakési rovnocennosti. Postavili jsme se do kruhu, všichni ti Evropané, otevřeli jsme šampaňské a radovali se. Bylo zrovna 1.5. 2004 a Česká republika vstoupila do Evropské unie.

Najednou se zdálo, že celá ta úmorná pouť „vedle sebe a spolu“ českého a německého národa je u konce. Po tolikaletých sporech a střetech jedni ze zástupců Čechů a Němců – Sojka a SdJ – stáli v přátelství a na půdě společné Evropy, bez hranic a rozdílů. V tenhle moment bylo úplně jedno, že tento bratrský vztah národů přinese spoustu dalších, nových problémů a zádrhelů. Protože jsme tam v lese stáli všichni ve smíru, připraveni se s překážkami potýkat společně. Objímali jsme se, německý kámoši nás vítali: „Willkommen in Europa, brácho!“, ťukali jsme šampusem a byli jsme nadšení. Ten, kdo ne zcela chápal do té doby význam EU, tak ho právě v tu noc 1.5. 2004 pochopil se vším všudy. No a protože jsme lidé veselí, jak jste si jistě mnozí všimli, došli jsme do Rybníka a tam slavili dál. Druhý den jsme dlouho vospávali předchozí noční putování a potom jsme se věnovali dalším přípravám druhého slavnostního večera. Připravili jsme si obrovskou hostinu. Jen pro představu – při nákupu jsme surovinami zaplnili čtyři nákupní vozíky. No ale bylo nás hodně, a tak jídla rychle ubývalo. A měli jsme také vydařený vtipný program. Zavzpomínali jsme na všeliký veselý historky a zážitky z let minulých, společně prožitých. Byl to primovej víkend, dokonale jsme si ho vychutnali. Možná některé pasáže tohoto vyprávění zněly trochu fanaticky, nicméně, takhle přibližně to na mě celý působilo. A bylo to příjemný působení. Tak to jsem vám chtěla říct a postupně odlepuji ruku od klávesnice a používám jen ukazováček, je to teda pěkný zdržování, normálně totiž naprosto ostříleně píšu všema deseti.

Tak ahooy vaše naše Móňa, co vás má ráda a taky Robbieka !!

P.S. Ale pomalu se mi obě ruce, všech deset prstů, zase přilepují na klávesnici a já si nemůžu pomoci a ještě vám povím o tom, jak jsem viděla Shreka dvojku. Já ho totiž viděla nedavno a tak mám čerstvý zážitek. Mně se totiž Shrek líbil moc! Určitě mi dáte za pravdu, vy, co jste ho taky už viděli. Že jo? No jo! Nejlepší bylo, když se oslík přeměnil v bujnýho bílýho valacha. To bylo prostě boží! Věčná škoda, že tak nezůstal na pořád, páč byl opravdu vynikající a uměl si tu přeměnu hodně užít. Taky by se mi líbilo, kdyby se v tom filmu někdo přeměnil v tučňáka. Tučňáci jsou totiž uchvacující. Schválně, až někde uvidíte tučňáka, tak se na něj chvíli dívejte a uvidíte, že budete uchvácený. No a vynikající byl taky koucour v botách. Jak dycky dělal smutnej obličej a roztáh‘ očička – to se člověku skoro chtělo brečet. Snad ho budou vyrábět jako plyšáka, to bych se na něj chodila koukat, anebo byste mi ho někdo mohl koupit, třeba jako dárek z lásky. Co? Ne? Tak jo.

Móňa

Gaisthal I. etapa – Olympiáda

Od konce tábora už sice uteklo mnoho dní, přesto se však ve svých vzpomínkách pořád vracím na to kouzelné místo. Na místo, které se zajisté zapíše do srdce všech, kteří ho někdy navštívili - na naše tábořiště v Gaisthalu.

Proč vlastně na toto místo tak rád vzpomínám? Především proto, že jsem znovu mohl prožít úžasných čtrnáct dní. Protože jsem zde mohl opět zažít spoustu zábavy, zasoutěžit si,

zasportovat si, změřit své síly s ostatními kamarády, a to jak českými tak německými. Stejně jako minulý rok jsem získal spoustu nových krásných zážitků a dobrých kamarádů.

A co že se to vlastně letos na první etapě Gaisthalu dělo? Hlavním tématem byla Olympiáda. Snažili jsme se pochopit, co vlastně vedlo k jejímu vzniku. Měli jsme přijít na to, že hlavní a nejdůležitější myšlenka olympijských klání je mírové utkávání se jednotlivých zemí. Způsob měřit své síly s ostatními, ale nikoliv ve skutečném boji, ale v boji, kterým se při olympijských hrách stává sport.

Vím, že to sem nejspíš nepatří, ale musím říct, že mě opravdu mrzelo, když jsem se dozvěděl o tom, že USA odmítly vyhlásit olympijské příměří. Na druhou stranu o to větší je moje radost, když si uvědomím, že to, co nejde jinde ve světě, se podařilo nám v Gaisthalu :o)

Myslím si, že se asi nenajde nikdo, o kom by se nedalo říct, že si tábor pořádně užil a že na něj bude opravdu dlouho vzpomínat.

Většina z nás to ve zdraví přežila :o) a prostě se to jako vždy znovu povedlo. Jediné, co mě mrzí je, že jsem se nemohl zúčastnit závěrečného rozlučkového kroužku... Předpokládám ale, že takových závěrečných kroužků bude ještě mnoho, a že se zase znovu všichni setkáme :)

Nezbývá než doufat, že další roky to bude v Gaisthalu znovu právě takové nebo dokonce ještě lepší než letos!

Petr Vondruška

Pondělí 2.8.2004

Náš úplně první den na Gaisthale - Pondělí 2.8. 04 proběhl podle mých očekávání, tedy až na ta ranní vstávání. Dopoledne bylo díky bohatému programu pořád co dělat, a tak jsme se divili, že už je čas obědovat.

Odpolední program – přípravování na večer byl spíše trochu odpočinkový, ale sám večírek byl BOMBA a jen co skončila večerní slavnost nás vedoucí celkem podle očekávání nahnali do postelí, proti čemuž jsem po tak nabitém dnu neměla úmysly protestovat ani povídat si ve stanu dlouho do noci.

Tuha

Dnešní den se mi docela líbil. Nejvíc mě asi bavil dopolední program. Líbilo se mi to, že jsme měli na výběr z více možností.

Každý mohl dělat co se mu líbilo. Program po obědě byl trošku horší, ale přesto se mi líbil. A večer to bylo stejně nejlepší, i když to mohlo být delší. Ale to nevadí mě se to stejně líbilo.

Bínová Zuzana

Úterý 3.8.2004

Začnu tím, že mě dneska vůbec nebavila rozevička, ale aspoň byla krátká a tak se to dalo vydržet. Dopoledne bylo super. Asi největší úspěch měl famfrpál s dobře vymyšlenými pravidly.

Oběd se dneska moc povedl a proto si skoro všichni běželi přidávat. Když jsme se tak dobře najedli, vydali jsme se po skupinách na Dorfrallye. Jeden úkolů byl vyměnit malou čokoládu za nějaký předmět, který se týká tématu našeho tábora – olympiády a sportu. My jsme od místních obyvatel získali gumový míč a pátku.

Večer prišlo hned několik překvapení. Na radě bylo grilování a zpívání u táboráku. Myslím si, že dnešní den se zase opravdu moc povedl. (a určitě nejsem sám, kdo si to myslí)

Petr Vondruška

Ich finde es toll, dass wir in der Früh Sport machen. Es macht einen total fit. Das Frühstück schmeckte vorzüglich. Lob an die Küche. Obwohl es Männer sind!!

Ich finde es nicht so toll, wenn wir nicht mit unseren Freunden zusammen in einer Gruppe

sind und dann in einer Gruppe sind, wo man kein Wort versteht.

Das Morgen und Abendlied ist auch super. Die Dienste finde ich gut, weil wir zusammen helfen müssen. Die Spiele heute Vormittag waren gut. Nur nachher war ich sehr müde. Gähnen. Das Mittagessen war auch super! Und jetzt lasse ich mich überraschen was heute kommt. Die Realy war cool und super

Viele liebe Grüsse

Anna

Středa 4.8.2004

Tagesbericht – Gaisthal Klasik 2004

Téma letošního tábora jsou OLYMPIJSKÉ hry, ale i přesto se zde objevují obvyklé programy. Dnes je 4.8.04, sluníčko nádherně svítí na obloze bez mráčku a vedoucí vymysleli, že si každý může dělat “co chce”. A to znamená: Každý Betreuer si vybere vlastní disciplínu nebo činnost a ostatní děti se k němu připojí. (např. Evka učí plést náramky, u Špigyho se dělají sošky, s Konie se hraje volejbal, atd...)

Já jsem pozjišťoval, jak se to účastníkům líbí a proto mám připravené nějaké otázky. Začal jsem u Evky

Ahoj Edito, jak se ti líbí pletení náramků?

Je to prima, jenom bych se v tom chtěla lépe vyznat.

Nezamotávají se ti do šňůrek prsty?

Hmmm... Bez komentáře!!!

No dobře. Vidím, že ti to celkem jde. Jak jsi toho docílila?

Já ani nevím, původně jsem začala dělat něco úplně jiného a skončila jsem u toho ☺

Martin Kabrna

Die Mutprobe in der Nacht war eigentlich nicht sooo gruselig, aber unser Zelt war auch als erstes dran und da wussten manche Betreuer nicht, dass es schon losgeht!

In der Früh durften wir bisschen länger schlafen. Das war toll!!

Zum Frühstück gab es unter anderem Nutella. Das war auch toll.

Danach konnten wir uns eine Neigungsgruppe aussuchen, die sehr abwechslungsreich waren, Tee-zelt, das wir schon sehr vermisst haben! En uns allen sehr gefallen!

Am Nachmittag war dann Paarlauf! Es war sehr gut, dass die einzelnen Posten sehr nah aneinander waren!

Die Disco am Abend war natürlich auch super, nur die Technolieder waren blöd, aber es waren ja eh nur so 2 Lieder.

Wir fänden es gut, wenn es zur nächsten Disco wieder eine Liste gibt, wo man sich Lieder wünschen kann!

Ursula Hauser

Čtvrtek 5.8.2004

Asi ve 2 hodiny rano mě vytrhli ze spánku a poslali do lesa. To vůbec nebylo špatné a až na to že sem se téměř udusil moukou tak by se to rozhodně mělo zopakovat.

☺

Dopoledne byl program dle libosti, každý si vybral co chce dělat, ja jsem kotal sochu a řekl bych, že se mi podařila.

☺

Odpoledne přišlo běhání po dvojicích, které byly jako obvykle předem připravené, což se mi vůbec nelíbilo. Hra vůbec nebyla špatná, ale upřednostnil bych volné utvoření dvojice.

☹

Vecer velice nečekaně přišla diskotéka, která byla super, až na 10 ploužáků za sebou nakonci. Je mnohem lepší třeba tři rychlejší písničky a jeden ploužák pak zase tři a zase jeden ploužák..... a na konec prodloužit konec aspoň na 1 hod. (To je kulatější čas ale)

Nach viel zu frühem Wecken und nach anstrengenden Frühsport, durften wir endlich zum Frühstück. Leider gab es kein Nutella, und keine zum Gaisthal-Musli, aber es hat wie immer gut geschmeckt. Der Vormittagsprogrammpunkt „Kommt Wasser“ (der Name sehr irritierend) war sehr lustig, und die Spiele haben echt Spaß gemacht. Es war aber auch ziemlich anstrengend und darum hatten wir uns das gute Mittagessen verdient. Es gab Schinkennudeln, sie waren wie immer hervorragend.

Nach Nachmittag machten wir eine „Paraolympiade“. Ich fand es echt toll dass ihr uns mit Spielen zeigen wollten, wie es ist wenn man „behindert“ ist. Aber manche Spiele waren echt dumm z.b. das „ Krabbeln“, man hat sich echt nur die Knie verletzt, und es hat echt KEINEN SPAß gemacht!!!!

Vor dem Abendessen konnten wir dann selbst bestimmen, ob wir uns mit einem Partner zusammen binden lassen wollen ☺.

Das war echt eine coole Aktion und ihr (wir) können das gerne noch einmal machen!!! Auch das Abendessen, das manche zusammengebunden aßen, wurde gut überstanden. Als Abendprogramm schauten wir den Film „Forrest Gumb“. Der ziemlich gut was nur leider ziemlich anstrengend war anzuschauen, weil der UNTERTITEL Deutsch war! Wie letztes Jahr!

Nach der täglichen Abendfeier gingen wir dann tot-müde ins Bett.

Eure

Silvia

Heute haben wir als Vormittagsprogramm Wasserspiele gemacht. Bei den 8 verschiedenen Stationen wurden immer Aufgaben gestellt, die etwas mit Wasser zu tun hatten.

Ich fand alle Stationen sehr gut, doch am besten hat mir die daraufhin vollgende Wasserschlacht gefallen, bei der alle Teilnehmer in zwei Gruppen mit einem Band markiert worden wäre, dass sie besser auseinander gehalten werden können.

Am Nachmittag fand die Lagerolympiade statt, bei der wir auch wieder zu verschiedenen Stationen gehen mussten.

Als das vorbei war, durften wir uns einen Partner aussuchen, mit dem wir mit einem Gummiband zusammen gebunden wurden. Das war sehr lustig und ich finde es sollte öfters gemacht werden.

Am Abend haben wir den Film Forrest Gump im Aufenthaltsraum angesehen. Ich finde diesen Film sehr gut, obwohl ich ihn schon mehrere male gesehen habe. Da der Film auf Tschechisch mit deutschem Untertitel gezeigt wurde, denke ich sollte der nächste Film auf Deutsch gezeigt werden.

Insgesamt denke ich war es ein lustiger und gelungener Tag.

Florian Hartmann

Pátek 6.8.2004

V dnešní páteční den jsme si bezvadně pospali až do osmi hodin! Bylo to pro nás rozhodně opravdu náročný, neboť včerejší "VODNÍ DEN" byl opravdu náročný. Holky si při "STONOŽCE" odřely kolena, některé dokonce i do krve! Při válení sudů jsme si zase

ponaráželi pánevní kostičky a postupně jsme se taky probublali až ke konci dne.

Dnešní den byl taky bezva díky tomu, že nebyla ROZCVIČKA!!!! JUCHUUU

Snídaně byla vážně dobrá. Po snídani jsme si namáhali nožičky při "CESTOVÁNÍ ZE SOUČASNÉHO SVĚTA DO ANTIKY", každý si dal ve skupině pusu, našli jsme obě půlky disku, řekli si vtip a celkově si to pěkně užili.

Oběd byl, jako každý den, chutný!!! Kluci v kuchyni se vážně snaží!!!! Po obědě jsme měli opět volno, takže jsme ho trávili jako

vždy každý po svém. Někdo si šel lehnout, někdo si šel zahrát fotbal, někdo se vydal zase do města.

Odpolední program byl opravdu zajímavý. Vymysleli jsme písničku, nápaditou choreografii a plakáty.

20:30 Začína program! LEGRACE ZAČÍNÁ!! Fantazii se opravdu meze nekladou, což všichni účastníci na 100% potvrdili! Po programu jsme se všichni sešli u našich vlajek, zazpívali si a popřáli si krásnou dobrou noc!

Krásná noc byla, ovšem taky velice napínavá, protože jsme museli hlídkovat, aby nam sem do tábora nikdo nevnikl- Dostali bychom míň jídla a to my rozhodně nechceme, je to fakt moc dobrý-MŇAM

Also als erstes haben wir ein Neuzeit-Antikezeitreisenspiel gespielt, dass war ganz lustig nur wir haben erst recht spät durchschaut was wir machen sollten...

Merle ist ein bisschen gemein, wir hätten nen Bonus dafür bekommen sollen, dass wir zehnmal hintereinander dieser Busserei machen mussten.

Daaann haben wir ne Mini-Playbag-show geplant, dass fand ich ganz lustig, da unsere Gruppe recht lustige Ideen hatten. Und mit der Unterstützung von Merle haben wir dann auch noch gewonnen. Die Mini-Playbag-show war ganz gut, könnt ihr gerne öfter machen.

Die Nachtwache war auch lustig.... Aber ich fänd gut wenn man sich noch mal anmelden könnte.

Ahjaaa diese Bänder-verbindungsdingens war echt suber, ... Auch bitte noch mal machen.... Dann aber gemischte Geschlechter.

Das wars.....

Linus R.

Da wir gestern erst um 23 Uhr ins Bett gingen, durften wir heute bis um 8 Uhr schlafen. Ich finde es sollte absofort immer so sein, solange zu schlafen und erst um 23 Uhr schlafen gehen. Außerdem hatten wir kein Frühsport, obwohl es nicht so schlecht ist Frühsport zu treiben.

Am Vormittag sollten wir dann Honsa seinen Ehrgeiz fürs laufen zurückkriegen, was eine sehr gelunge Sache war. Danach musste jeder seine Matratze raustragen und das Zelt auf vordermann bringen. Da mein Fähnlein, Slowenien, und Polen eine super Zeltführung hatten, blieb uns dies alles erspart. Deshalb ist es mir ziemlich gleich obdas jede Woche eingeführt wird oder nicht. Nach dem Bobby, der Küchenchef, mit seinen Kochkünsten uns ein prima Mittagessen zauberte (Kaiserschman!!!!) gab es auf einmal kein Wasser, da es einen Rohrbruch in Schonsee gab!

Am Nachmittag bereiteten wir uns für die Mini-Playback-show vor, die am Abend nach dem Abendessen (war mal wieder super!) losging.

Ich fand sie echt gut, da man selbst Gruppen bilden konnte.

Dann kam der Fahnenklau, einer der besten Dinge in Gaisthal. Es war zwar eher langweilig, weil insgesamt drei Leute uns angreifen wollten, aber das Nächste mal wird's besser!

Dominique Dönner

Sobota 7.8.2004

Dnešek byl fakt super. Začínal budíčkem v 8:00hod a pak krátkou rozcvikou. Po rozcvičce jsme šli na snídani a následoval dopolední program – “ANTIKA-NOVOVĚK” (Bohužel jsme nestihli projít všechny stanoviště.) Po bezvadném obědě jsme se připravovali na večerní vystoupení pro velkého boha Appolóna .... tzn. Tančení, zpívání, kreslení,.... Následovala večere a potom začalo samotné vstoupení. Skupinka č. 10 byla jistě nejlepší. (Take vy jste to měli pekné ☺) Pak ale přišla večerka = tedy hupky do postýlky ☺

Hana Skalková

Túra docela ušla, byla ale moc dlouhá a těžká.

Jinak včerejšek byl dobrej.

Požadavky:

Prosím více discoték. Jet se třeba koupat do bazénu jako před rokem. Více času umít se – zuby. A prodloužit budíček o půl hodiny.

Prosím vyberte a povolte něco z toho.

Děkuji.

Ondřej Polívka

Neděle 8.8.2004

Den začal velice příjemně. Budiček byl o hodinu později. Snídaně byla velice chutná, jako vždy. Kdo chtěl, mohl jít do kostela, a tím pro mě zbytek dne v táboře končí. Měla jsem určitý problém a tak jsem musela jet do nemocnice. Holky říkaly, že to tu bylo skvělé. Samy si vařily, cvičily a tak.

Kristínka

Po obvyklý snídani jsme se (skoro "dobrovolně") všichni vrhli na úklid ve stanech. Konečně trochu pořádek. Potom se uklízelo různě po táboře. A pak až do oběda byl volný čas. (takže super).

Odpoledne bylo naprosto skvělé. Kluky jsme vyhnaly z tábora a my sami jsme si zatancovali, zacvičili, umyly se, udělali masky, masáže a hlavně dobrou večeři (FAKT SUPER).

Večer byl taborák a nečekaná cesta do lesa. Tam jsme si zaspívali a zopakovali myšlenku OH: Sjednotit názory.

Der Jungennachmittag war toll, weil es schön ist, mal was ohne Mädchen zu machen. Die Crossstrecke war gut gewählt, das Burgenspiel war auch lustig. Das Schaschlik hat gut geschmeckt, die Idee hat Fett-Ketchup-Sauce war gut. Das Singen der Abend war nicht so gut, weil man nie gewusst hat, was grad gesungen wurde.

Dem Zweck von dem Fackelzug habe ich nicht verstanden. Und leise war es nicht, weil der Kies laut war. Es war gut, noch mal auf der Hintergrundgedanken hinzuweisen.

Pondělí 9.8.2004

Obwohl mir das Aufstehen heute Früh sehr schwer gefallen ist, bin ich nach dem Frühsport wieder in Form.

Ich finde es toll, dass wir uns unser Morgenprogramm selbst zusammenstellen dürften. Die Wahl von Mr und Mrs Gaisthal war eine gute Idee, doch leider ein bisschen durcheinander. Ich fand es sehr amüsan.

Die Bastelarbeiten für morgen haben mir sehr viel Spaß gemacht. Das Spiel, dass wir anschließend gespielt haben, hat mir auch ganz viel Spaß gemacht.

Das Abendprogramm war sehr einfallreich und witzig, nur schade, dass unsere Gruppe (Gruppe 6) gleich in der ersten Runde ausgeschieden ist.

Viele Grüße

Sandra

Úterý 10.8.2004

Es war gut, dass Frühsport nach dem Aufstehen ausfiel. Der anschließende Ausflug war schön. Die Burgbesichtigung war ganz in Ordnung. Der Zwischenstop bei einem natürlichen Badeweiher war sehr amüsan und erfrischend. Wir haben

uns alle total gefreut, dass am Abend nach dem Essen Disco war, denn darauf haben wir schon alle gefallen.

Středa 11.8.2004

Tento den bol pekný ale otrasně začínal. Ráno nás zobudili vedúci a šli sme na rozcvičku. Na celej rozcvičke sme behali nahoru a dolu, nahoru a dolu a pokračovalo to až do omielania, po tyto nádherný rozcvičke sme sa dozvedeli že máme Galande (znamená to 30 km pochod) na začiatku to bolo dobré těšil som sa. Celú trať som sa skupinou prešiel bez veľkých potíží. K večeru sme sa zas rozišli do skupin a išli sme spát do lesa kde sme spali. Ráno nebo večer o jednej sme mali pokračovanie Galande. Hledali sme tam oheň ktorý nam Prometheus vzal.

Bežali sme po poliach sem tam sme spadli do malej riečky. Keď sme počuli výstražný signál tak sme boli rádi že hra skončila. Celí sme boli mokrý to ma až tak nestvalo. Nejvíc ma našťvalo že som sa nemohol izť do sprchi.

Celý deň bol dobrí. (ako pre koho)

Tomáš Podola

Nachdem Frühstück wurde uns mitgeteilt dass Geländespiel sei. Alle Gruppen machten sich nun sehr schnell fertig und kamen wieder unter die Vorhalle. Nachdem uns noch einmal die Regeln erklärt wurden, ging schon bald die erste Gruppe los.

Alle bekamen die Aufgabe einen großen Schluck von dem Kaltgetränk zu nehmen und möglichst viel davon bis zum ersten Posten zu behalten. Dies war nicht ganz so angenehm, da einigen davon schlecht geworden ist. Einer der besten Posten war der auf dem Frauenstein bei dem man

unter anderem Klettern musste. Leider war der Abstand zwischen einigen Posten zu groß, so dass manche kein Trinken mehr hatte und wir alle ziemlich fertig waren. Nach dem Essen und dem gemütlichen Beisammen sein am Lagerfeuer wurden die einzelnen Gruppen, je nachdem wie gut sie an den Posten waren, in den Wald geschickt, wo sie wenig später geweckt wurden. Dies war eigentlich sehr gut, da wir in den letzten Jahren wegen des schlechten Wetters nie draußen schlafen konnten. Nachdem ein Startsignal gegeben worden war, bekamen die Gruppen verschiedene Hinweise, um das olympische Feuer zu finden. Die Gruppe eins, in welcher auch ich war, kamen als erstes an, und haben so das olympische Feuer zurückerobert. Wir freuen uns schon sehr auf unseren Schatz. ☺

Kerstin Max

Aufstehen- Frühsport

Frühsport war wieder einmal übertrieben, viel obwohl wir gar nicht laut waren letzte Nacht. Und mal etwas sanfter geweckt zu werden näre auch mal nicht schlecht. Wir sind a nicht bei der Bundeswehr.

Geländespiel

Das Geländespiel war meiner Meinung nach das lustigste Geländespiel das ich erlebt habe.

1. weil es eine schöne Strecke war
2. weil ich eine coole Gruppe hatte.

Der Posten ber der Ruine vom Frauenstein war der lustigste. Sowas konnte nächstes Jahr öfters kommen.

Čtvrtek 12.8.2004

V 1hod. v noci jsem se probudil v lese a se skupinou jsme se vydali hledat Prométheův oheň. Jediné co se nám podařilo bylo zapadnout do bažiny, ale i tak to bylo super. Dopoledne bylo bezva. Nejlepší na celých hrách byl bob. Večerní program se taky podařil, takže čtvrtek byl super den. Jediné co bych změnil je vyhlásování výsledků soutěží. Pokud se všechny vyhlásí až nakonec, nikdo už si ani nevzpomene o co vlastně u které soutěže šlo. Byl bych pro to vyhlášovat výsledky třeba hned druhý den.

Vojta

Nach den morgen Apell gab es Frühstück ☺. Danach lernten wir Tschechisch, was manchmal ganz nützlich sein kann. Am besten gefiel mir das Tanzen obwohl der Rock'n Roll Tanz ziemlich einfalls los war. Bein Abendlied finde ich den Text irgendwie lustig und die Melodie ist auch nicht schlecht.

Am Nachmittag fand ich die Spiele super obwohl bei einen Spiel die Regeln etwas komisch waren. Die Spiele haben bei manchen für neue Freunde gesorgt.

Ich fands schade das die Stangen für Kicker dagelegen waren, aber dass wir es nicht gespielt haben.

Am sonsten fand ich den Tag richt amüsant.

R. Dammer

Nakonec tady ještě máme **básničky**, které jste během tábora vytvořili :o)

Aphrodiete gibt die
Schönheit,
Appollon die Kunst,
wenn Zeus gibt den Mut,
wird hoffentlich alles gut.

Na pořádek se podívejte,
a krtka nám znovu dejte.
Krtka je náš kamarád,
Má nás všechny rád.
Krtka říká „Hola-Hola“,
„Dejte mě do Polska“.

(Chceme krtka)

Celý život co jsem žil,
Jsem zas tak tolik
netoužil.....
Ted mám ale jedno přání,
Doufám, že Vás
nepohání.

Chci tu ve Slovinsku žít

S klukama z Fenleinu (7)
býti.
To je mé jedine přání
Doufám, že Vás
nepohání.

S pozdravem krtka

Vážení porotci a
porotkyně
Bohové a prabohyně.
Kamarádi z Česka
I ostatní z Německa.
Našli jsme se náhodně
A soutěžili svobodně.
Hráli si tu na bohy
A vyhrávali závody
Nacházeli přátele
A zpívali vesele.
Ale my chcem ještě víc,
Tak se snažme ať je hic.
Když se budem snažit
všichni,

Bude to tu vážně pěkný.
Tak se prosím nehádejte a
snažte se taky,
Ať tu máme sluníčko a
ne ty černý mraky.
Robert

Olympia ist geil, die
Berge jedoch sind steil.
Hier treffen sich die
Atleten die gegen
einandrer auftreten
Olympiáda nás všechny
baví
Všechno pěkně
vymyšlený mají
Někdy nám i zaspívají
Doufáme že do cíle
dojdeme zdraví

Olympia, Olympia ist das
Beste der Welt.
Während der Spiele sucht
man der Nationenheld

Olympiáda je paráda.
Nejde si lehnout na záda.
Tělo své posilujem.
Únavu vůbec
nepociťujem.

Olympijské hry jsou
prima, protože to není
zima. Štafety jsou nudné,
protože jsou smutné!

Olympia
Heut ist der Kampf der
besten Athleten,
Man hat sie noch Olympia
gebeten.
Sie Treffen sich am
heiliger Hain,
und trinken dort gar
sportlich viel Wein.
Olympia, Olympia! Jetzt
fällt uns nichts mehr ein,
Drum gehen wir also
heim.

Jeder Spieler macht alles
gut, denn das olimpische
Feuer macht ihm mut!
Niemand wird wirklich
verlieren, außer man tut
die Juri schmieren.
Olympiáda pro sportovce
paráda
Bohové z Olympu čumí
jak to hráči na stadióně
umí.

Olympijský žár, pohání
nás dál.
Nic není málo, nic není
víc
Sportujeme z plných plic

Die olympischen Spiele
gibt es alle 4 Jahre
Da freut uns alle . hurra!
Olympia ist das Fest der
Sporte
Da kamen die Spieler
aus jedem Ort.
Früher war da immer
heute ist davon fast nichts
mehr übrig geblieben.

Diese Jahr Olympische
Spiele
Die Athleten kommen aus
Japan bis Chile
A im fairen Wettkampf zu
testen
Wer der Beste ist der
Besten
Dort wetteifern alle in
Himmel
Und Streit und Hass geht
es fast nie
Olympiáda určí se do
rána.
Super hry a rozcevička
To je ale jednička
Všichni se tam mají
skvěle

Rychle běží do koupele

Jaa jsem milaa afrotita
Kazdy to raaad o mne
riikaa
Pro srdce maam utiseniii
U mne najdesch
poteschenii
Jaa sem ta jednicka co
muuze byyt hvezdicka.

Já jsem milá Afrodita
Každý to rád o mě říká
Pro srdce mám utišení
U mně najdeš potěšení
Já sem ta jednička co
může být hvězdička.

Es gab viele Götter in der
Antike
Wie Zeus, Hera oder
Aphrodite.
Die Götter haben mich
aus erhoren zur Miss
Gaisthal bin ich geboren

Apollo, APOLLO
LASS UNS GEWINNE
WEIL WIR DOCH
SUPER SINGEN!

HILFT UNS BEI
UNSEREN TANZ;
DENN
DAS BRINGT UNS DEN
SIEGESKRANZ!

Gaisthal II. etapa – Shrek

Asi jste už viděli Shreka v kině či dokonce jako komiks, proto vám nebudu zdlouhavě vysvětlovat, kdo že to vlastně ten Shrek je, odkud se vlastně vzal a tak dále. Spíš se zmíním o zápletce příběhu, který jsme se Shrekem prožívali my. Lásce Shreka k jeho milované princezně Fioně zabraňuje starý král, tedy Fionin otec, který považuje Shreka nikoli za potenciálního manžela, ale za zvíře a obludu. Fiona je tedy zavřena do věže – zde musí vyčkat až do pátečního večera, kdy se bude konat velký bál spojený s výběrem ženicha dle králova gusta. Král je však náruživým sběratelem pohádkových suvenýrů, a tak vyhlásí, že Shrek získá Fionu tehdy, přinese-li do pátku pět takových suvenýrů, tedy každý den jeden. Sám však je přesvědčen, že Shrek v tomto úkolu neobstojí.

Avšak jak jsme viděli, Shrek to nakonec přímo bravurně zvládnul. Pravda, úkol to nebyl jednoduchý, zvláště zmocnit se perníčku z chaloupky zlé ježibaby se ukázalo jako obzvlášť

zapeklitý podnik, ale s pomocí Shrekova věrného oslíka, všemožných pohádkových bytostí a hlavně samotných účastníků letošního Junioru to nakonec tak těžké nebylo. Nejnepříjemnější byl samozřejmě poslední večer, kdy Shrek na poslední chvíli získal Popelčin střevíček. Když jej během slavnostního večera donesl králi, jenž měl spolu s se svou chotí již o výběru ženicha jasno – chtěl Fionu provdat za nafoukaného a bohatého prince ze spřízněného rodu – , musel chřadnoucí monarcha, ač to tak sám nechtěl, dostát svého slibu a dát Shrekovi svou dceru za ženu.

Ted' už ale raději předám slovo samotným účastníkům, abyste si mohli přečíst, jak se tábor líbil jim, protože se může také stát, že se z pohledu vedoucího věci jeví jinak. Ale vězte, že mě se na dvojce moc líbilo! Tak konec zdržování a pojďme na to (tradičně i s úrodou hrubek, tak se to pěkně koukejte ve škole doučit....a jak říkávala naše fyzikářka pětkářům: *příště lépe!!! :-))))*)

Váš Pája

Neděle 15.8.2004

Co se mi líbilo a co ne? No, protože jsem v GAISTHALU, tak moc nemám co kritizovat. Jen ta olympiáda má u mě malilinký minus, ale to bych ani nebyla já kdybych si něco nenašla. Bylo toho na mě trochu moc (podotýkám, že nejen na mě, ale i na jiné, méně fyzicky zdatné a polena, jako jsem já), ale zase bez takový malinký olympiády, nemůže žádná tábor být. Jinak to bylo super připravený atd... Chválím! No, co k jídlu... Tady tak dobrý jídlo že se mi někdy ani nechce domů (jen mám ráda hodně koření, ale já se bez toho obejdu)!

Vážně! A vůbec nejlepší je snídaně! (Ale nemyslete si, že sem jezdím jen kvůli jídlu!) Budíček, večerka je vyhovující. Ještě se mi moc nelíbilo to stěhování, ale na druhou stranu vím, že to jinak nejde! Jinak všechno fajn. Oběd, který chutnal dokonce i mým věčně nespokojeným kamarádkám. Odpolední program s německými kamarády, který všechny dokonale pobavil a utahal, a který jsem si já osobně moc neužila, kvůli třem nešťastným bodnutím od vos, ale zas sen si to bohatě vynahrádila večer! Jen při hře, ve které se sedalo na polštářek, jsem málem přišla o nohy. Jinak když se to tak vezme tak nemám co kritizovat.

M. A. Floriánová

(Známka 2) Den začal tím že byla pořádná rozcvička to byla docela velká ale dobrá. Po chvíli sme si šli vyčistit zuby. Pak byla denní slavnost, ta je super (známka 1). Po pěti minutách byla snídaně. Snídaně je ze všech jídel nejlepší tak proto se si i přidal (známka 1). Po snídani byla Olympiáda ta byla výborná protože sme pořád vyhrávali (známka 1). Měli sme pak volno tak sme si uklidili ale osmička je vo půl bodu lepší. Na řadu přišel oběd. Oběd mě moc nechutná, takže nic moc (známka 3). Po olympiádě jsme se rozdělili na skupiny a museli sme zjišťovat ve vesni otázky. to mě bavilo (známka 1). Pak sem se šel vysprchovat. Pak sem šel na večeři, večeře mě nechutnala takže známka 4. Po chvíli jsme hráli riskuj. Riskuj mě hrozně bavilo a dávám známku 1. Pak už zbejvali 2 věci slavnost a večerka. Na slavnosti sme si zazpívali a známku dávám 1. Zapoměl sem ještě na zuby. tak a je tady večerka. Chvilku sme si povídali a pak sme usli. Zacelej den bych dal známku 1*.

David Zavřel

Pondělí 16.8.2004

Den oficiálně začínal v 7.00 klasickým budíčkem, po němž s malým zpožděním následovala rozcvička. Po rozcvičce měli všichni v botech mokro a tak se těšili na snídani před tím si však museli chvíli „postát“ v ranní slavnosti a pak teprve uhánět (jako většina) na verandu, zeptal jsem se několika holek na snídani a slyšel jsem názory jako: „úžasná, perfektní dokonalá a bez chybi“. V dopoledním programu následovalo: tančení, zpívání a učení několika jednoduchých cizích slov. Zeptal jsem se proto zastupitele vrchního štábu

Michiho na názor „No dopolední program byl naprosto super, výbornej“, ještě jsem potom pokračoval u účastníků: „hezký, šlo to, nejlepší bylo tancování“. To byli názory tří různých účastníků. K obědu bylo podle mě málo úspěšné „rizoto“, dalo by se říct, protože i jeden z vedoucích vysypal jídlo do „prasečáku“. Dále následovala přestávka a odpolední program. Odpolední program byla vesnická rallye no znáte to dostanete papír, tužku a několik členů skupiny a čas do návratu, vyrazíte do města a tak dále... Speciálně dvě skupiny byli hluboce handycapované dvoumy extrémně obézními Německými „kamarády“, kterým se nechtělo běhat a někdy nepříjemně protestovali... K večeri byl jako vždy chleba pár příloh a vyjimečně velká zeleninová polévka, která podle mě stála za to. Od osmi večer začínal noční program, nudné zpívání skončilo přečtením příběhu sněhurky po němž následovala bojovka! Šli jsme nočním lesem, když tu jsme zastavili a dále jsme směli jít postupně po čtyřech osobách bez světla zvláště temným úsekem než jsme se dostali na řadu (byli nutné intervaly) slyšeli jsme jak čtyřka před nami křičí pak jsme šli mi, ale nic se nedělo dále jsme viděli kus z příběhu sněhurky, celá noc byla docela zajímavá, ale promě to moc nebylo. Nakonec jsme se vrátili do tábora a šli spát.

Jan Kopecký

Den Morgen begannen wir mit Frühsport was meiner Meinung nach sehr gut zum Aufwachen ist.

Das Frühstück hat gut geschmeckt!

Danach stand Singen, Tanzen, Sprachkurs auf dem Programm. Das hat mir alles total gut gefallen!

Das Mittagessen war nicht so toll, aber dafür war die Dorfrallye lustig in meiner Gruppe.

Ich finde auch gut, dass man sich in der Freizeit Bälle ausleihen kann.

Das Abendessen war gut.

Das Lagerfeuer war cool, weil wir dort auch tschechische Lieder gehört und gelernt haben.

Die anschließende Nachtwanderung mit Geschichte war total spannend.

Christina Kaiser

Úterý 17.8.2003

Den začal jako vždy budíčkem, takže jako vždy bylo ráno špatný. Po budíčku následovala krátká rozvička s Mathiasem. Rozvičku moc nemusím takže zase špatný. Potom se každý těšil na snídani, protože snídanež je nejleší jídlo z celého dne. Ale nejdříve jsme museli jít na ranní slavnost a po tom hurá na snídani ☺. I když jsem slašel na snídani názor i „nic moc“, byla snídanež dobrá. Po snídani jsme měli chvíli volna a potom jsme šli na dopolední program.

Rozdělili jsme se na Čechy a Němce. Češi zůstali ve Vorhale a Němci šli k holčičím stanům. V dopoledním programu jsme si povídali o SDJ, o Čechách a o Němcích což sice bylo jako ve škole ale bylo to náhodou dobrý. Po programu následoval oběd. Ten nebyl moc dobrý a tak jsem to radši vysipal. Odpolední program byla hra Gubersause (nevím jak, jak se to jmenuje, ani jak se to píše). Tato hra spočívá v tom, že nejdříve se rozdělí do skupinek, potom každá skupinka hází kostkou a na jaký číslo to padne takovou otázku musí najít a potom na ni správně odpovědět. Tato hra mně docela bavila. Po odpoledním programu následovala večere. Večere docela ujdou a tak s ní nebyl žádný problém. Po večeri následovali action game. Tyto hry jsme taky dělali ve skupinkách. Při těchto hrách byla sranda a tak rychle utekli. Večerní slavnost byla jako vždy poslední částí dne, po které následovala večerka.

Jaromír Helt

Das Frühstück war total lecker, denn der Obstsalat schmeckte super!

Danach war Plakate malen an der Reihe. Wir sollten aufschreiben, was wir in Tschechien kennen und was wir tschechischen Kindern in Deutschland zeigen wollen würden. Das fand ich super, denn es war interessant was die anderen Deutschen Kinder über Tschechien wissen. Die Erklärungen von Toni (zur deutsch-tschechischen Geschichte, Anm. der Lagerleitung) waren total spannend und interessant.

Der Viererlauf war total anstrengend und die Schnüre waren leider im Handgelenk etwas zu eng.

Das Spiel Guber Sause war eigentlich gut, doch nach einer gewissen Zeit wurde es langweilig, weil bei mir die Tschechen sich nicht helfen ließen und alles selber machten.

Das Abendessen war lecker, bis auf den Quark. Der Action-Abend war total cool, weil wir sehr viele lustige Spiele machten und viel Spaß hatten. Das beste Spiel war am Action-Abend das Luftballonspiel. Ich fand es einfach lustig!

Vanessa Zaja, 11 Jahre

Středa 18.8.2004

Hned po ránu nás čekal velký omyl, přislíbili jsme se Shrekovi, že mu pomůžeme najít perníček pro náročného krále. Na to jsme pak rádně dolatili. Šli jsme na túru a zasatvili jsme se u postů s různými soutěžemi. Hrozně nás to vyčerpalo!!! Když jsme došli na hřiště, dali jsme si dobrou večeri a pak byla večerní slavnost., rozdělili jsme se zpátky do skupin a šli spát do lesa (kluci se strašně rozvalovali). Pak následovala půlnoční hra při které sme hledali perník pod fotbalovým hřištěm. Byl to perný, ale zábavný den.

Katharina Drechslerová

Vormittags mussten wir Sachen fürs Geländespiel basteln: eine Krone, ein Kissen, eine Schmuckkiste und ein Märchenbuch.

Ich fand voll cool, dass wir 20 Kilometer gelaufen sind. Die Stationen auf der Wanderung waren auch cool. An der ersten Station mussten wir wie ein Frosch um die Wette hüpfen. Aber der zweite Posten war am besten: wir mussten goldene Steine im Wald finden. Beim dritten musste man über ein Seil klettern. Danach gab es beim vierten Posten ein Quiz und

endlich Jause. Der fünfte Posten war zu weit vom vierten weg, aber lustig, weil man mit verbundenen Augen den Weg finden musste.

Nach dem 20 Kilometerlauf haben wir gegrillt und im Wald übernachtet. Nach einer halben Stunde habe ich einen Hirsch im Wald gesehen. Das war toll!

Nach einem Tagesbericht von Marco Diermeier, 10 Jahre

Čtvrtek 19.8.2004

Dnes 19.8.2004 byl skvělý den, protože jsme měli prodloužený budíček kvůli velké namáhavé túře. Vstávali jsme o půl deváté, ale přesto jsme byli docela unavení. Snídaně nám ale zlepšila náladu, protože byla výborná. Poté následovala hra která měla velký úspěch. Byla rozdělena na reálný svět a pohádkový svět. Měli jsme splnit různé úkoly v obou světech. Potom jsme měli dobrý oběd. Nejdřív byla hrachová polévka a potom byly vafle se skořicí. Po obědě jsme měli odpolední klid. Poté jsme se měli rozdělit do dvou skupin. V jedné skupině byli

kluci, kteří šli do přírody a ve druhé skupině byly holky, které zůstaly v Gaisthalu. Holky mohly vyrábět papírové masky, svíčky a také pavouky z alobalu, kteří potom byli na výstavě. Mohli jsme si také namalovat na obličej masky. Některé holky pomáhaly vařit v kuchyni jídla, která potom měly na večeři. Byla to rajská polévka s nudlemi a plněné papriky s těstovinami a jako dezert jsme měli gumové žízály s želém. Bylo to prostě strašidelné jídlo. Zato kluci měli na večeři špízy. Potom jsme se všichni sešli večer na hře „Chcete být Duplionářem?“! Bylo to něco podobného jako „Chcete být Milonářem?“, akorát že místo peněz byla čokoláda Duplo a bylo tam jen devět otázek. Byli jsme rozděleni do osmi skupin a ještě byla jedna skupina, kde byli jen vedoucí. Byli tam tři druhy otázek. První byla o pohádkách, druhá byla o všem kolem Sojky a třetí byla mix všeho. Vyhrála skupina vedoucích a skupina číslo 2. Když skončila hra všichni šli na večerní slavnost. Potom už jenom rychle do spacáku a spát!

Adéla Widholmová

Der Tag begann total gut, weil wir – wegen der Schatzsuche nachts – länger schlafen durften. Nach dem Frühstück gab es dann ein Spiel, bei dem sich die Gruppen (indem sie durch ein riesiges Märchenbuch gingen) von der realen in die Märchenwelt beamen mussten. Dabei sollte man verschiedene Aufgaben erfüllen, z.B. einen Teppichklopper basteln und nach Äpfeln tauchen, usw. Das war lustig.

An diesem Tag gab es (für mich) zwei besondere Programmpunkte:

- den Jungennachmittag
- den Fernsehabend

Der Jungennachmittag war nur uns "Burschen" vorbehalten. Es wurde gegrillt und Spiele wie z.B. eine Wissensrallye, Frisbee, der König schickt seine Soldaten los.. gespielt. Die Rallye gefiel mir besonders gut. Auf Zettel geschriebene Fragen mussten erst im Wald gesucht und gefunden werden, wobei ich mein (Nicht-) Wissen wunderbar auffrischen konnte.

Fresbeewerfen kommt bei mir immer gut an.

Das Soldatenspiel kannte ich vorher noch nicht, war aber auch nicht sonderlich davon

begeistert.

Das anschließende Grillen nach den Spielen war eine prima Idee und ließ den Nachmittag leider viel zu schnell vergehen.

Den Fernsehabend (wo war der Fernseher?) gestalteten die Betreuer mit uns. Das heißt es wurde das Quiz " Wer wird Duplonär? " -mit tollen Hauptgewinnen (natürlich Duplos J) gespielt. Wenn 9 Fragen- die zum Teil auch recht knifflig waren- von einem Team richtig beantwortet wurden gab es als Gewinn ,die längste Praline der Welt für jedes Team-Mitglied. Echt gut gelungen. Hat Spaß gemacht.

Ich möchte die Betreuer herzlich Grüßen J

besonders den Dommi, den Michi , Matthias und den Phillip

Mein Bruder Michael und ich möchten nächstes Jahr wieder teilnehmen. Hat Riesenspaß gemacht!

Alexander Weiß 9 Jahre

Pátek 20.8.2004

Ráno jsme vstali v 7 hodin. Ale bohužel přišlo. Všichni se už radovali že nebudou muset trpět ranní rozcvičku ale nestalo se. Cvičily jsme ve stanu, kde bylo pro 6 lidí dost málo místa a tak jsme se tam mlátily hlava nehlava. Potom byla ranní slavnost a dále výtečná snídaně. Po snídani byl odpočinek před další hrou. To byly různé stanoviště jako například: dělání masek, vyrábění a hraní her... Po této hře oběd a příprava na diskotéku. To jsme musely vymyslet nějakou pohádkovou zcénku. Naše skupina měla o ošklivém káčátku (sumo) a pak konečně ta vytoužená diskotéka, kde jsme předváděli naše scénky. A nakonec to nejlepší, udílení cen. Téměř každý dostal nějaký diplom a někteří dokonce krabici sladkostí.

Kristýna Kabilková

Tábory máme za sebou, můžeme přikročit k dalším legráckám. A těmi jsou slibované zápisy z rad.

Zápisy z rady občanského sdružení SOJKA – spolek mladých

Místo konání: Nová Role

Datum: 4.-6.6.2004

Přítomní radní: Leopold Černý, Magdaléna Černá, David Andrlé, Tomáš Pavlíček, Michal Janoš, Lukáš Kadleček, Monika Ženíšková, Veronika Linková, Petr Špičan

Nepřítomní: 0

Přítomní přísedící: Honza Pavlíček

Témata: zhodnocení velikonočního tábora, příprava letních táborů, termín plesu, příprava členského shromáždění,

Místo konání: Gaisthal

Datum: 12.8.2004

Přítomní radní: Magdaléna Černá, Tomáš Pavlíček, Lukáš Kadleček, Monika Ženíšková, Petr Špičan

Nepřítomní: Leopold Černý, David Andrlé, Michal Janoš, Veronika Linková

Přítomní přísedící: Kristina Klapalová, Honza Pavlíček

Témata: příprava členského shromáždění, hodnocení právě probíhajícího tábora

Špigihho kutilský koutek

Dobuý den milé Sojky !!

Héém... Léto nám skončilo, prázdniny taky.... to je ale, co ? To teda jo ! Za chvíli bude zase hnusně, budeme muset chodit po venku v těch hrozně teplejch a těžkejch a otravnejch bundách a kabátech, budem našťvaný, že už není teplo, a k super hyper letním Sojkavánkám (pro neznalce – Sojčím radovánkám) se budeme moct vrátit maximálně díky hezkým vzpomínkám. Máte fotky z nějaké parádní Sojkakce (pro neznalce – Sojka akce) ? Jo ? Tak to je supeeeeeer (pro neznalce – pražský dialekt). To vám

vyjdu se svou dnešní nejlepší rubrikou – jak se říká lidově – přímo vstříc... Dnes jsem si pro vás všechny totiž připravil opravdu lahůdečku. SOJFOTORÁMEČEK !!!! To se vám ulevilo, že ? Od této doby již nemusíte Sojkafotky strkat pod sklo, či hrubiánsky propichovat napínáčky ! Díky novému Sojfotorámečku si můžete stylově vychutnat pohled na pohlednou fotografii ze Sojkakcí !!

Návod na sestavení je věru jednoduchý, zvládl by ho snad i Lukáš (no, MOŽNÁ). Stačí vzít nůžky, černý papír a vystříhnout si obdélník stejné velikosti jako rámeček (najdete ho na zadní stránce zobáku). Poté na papír přilepíte fotku a zakryjete skvělým Sojfotorámečkem. Samozřejmě si ho také nejdříve vystříhnete (pozn. pro Lukáše – i tu vnitřní část, chlapče). Nu, a je to !!!

Mnoho zábavy vám přeje váš Špigy, známý to kutil, že...

Zdar milé Sojky! Neuplynulo dlouho od konce Gaisthalu Junior, kde jsem se s některými z vás mohl naposledy vidět – no a už mám zase tu možnost, tentokrát ovšem prostřednictvím Zobáčiska. Rozhodl jsem se, že vám tentokrát nabídnu zase trošku něco jiného než obvykle – těsně po Gaisthalu jsem se totiž vydal na týdenní výlet do sladké Francie, přesněji na návštěvu hlavního města Paříže.

VE STŘEHU V ZEMI GALSKÉHO KOHOUTA

Pokud se někdy rozhodnete vydat se do Francie, raději nejprve vystrachejte ze svých análů tento Zobák, protože Francouzi si velmi potrpí na některých svých zvyklostech. A jaké že jsou ty francouzské speciality? Čtěte dál a hned se dozvíte více.

ČÁST PRVNÍ – POPRVÉ VE FRANCII

Postřeh č.1: Zdá se vám, že vidíte nějak podezřele mnoho arabských nebo afrických turistů? Zrak vás nešálí – nejsou to však žádní turisté, ale docela normální Francouzi. Teď už vás asi nepřekvapí, že ve Francii tvoří celých 15% obyvatelstva muslimové.

Postřeh č.2: Francouzi jsou pověstní svým vybraným chováním. Ne že by to bylo až tak odlišné od zvyků v české kotlině, přesto nezapomínejte při každé příležitosti používat oslovení „madame“ (paní), „mademoiselle“ (slečno) a „monsieur“ (pane). A ještě něco – už i u nás oblíbené „sorry“ raději nechte doma a říkejte „pardon“!

Postřeh č.3: Potřebujete si z nádraží nebo letiště zavolat a máte ještě v kapse pár drobných z Gaisthalu? Máte bohužel smůlu, protože ve Francii nejdete jediné automaty na karty. Takže se buďto předzásobte dostatkem kreditu z domova, nebo si připravte tučnou částku za telefonní kartu. Totéž vás nemine na francouzských dálnicích, kde po vás budou chtít zaplatit mýtné – „péage“.

Postřeh č.4: Kupujete si lístek do pařížské podzemky? Tak ho po průchodu turniketem nezhazujte, mohlo by se vám totiž stát, že zůstanete v prostorách metra uvězněni. Někdy je totiž turniket i u východu, což se může v případě, že lístek už nemáte, ukázat jako pěkná zrada!

Postřeh č.5: Rádi byste si dali k snídani pořádný krajíc chleba? Tak to se vám asi bohužel nepodaří. Zkuste německý nebo venkovský chléb, ale stejně to nikdy nebude to pravé. Na druhou stranu nezoufejte, protože pravá francouzská bageta je zkrátka úžasná a croissanty také nejsou vůbec k zahození. Hned bych si jeden dal, mňamy nám...

ČÁST DRUHÁ – KDYŽ SI CHCETE POCHUTNAT

Postřeh č.6: Jdete ke známým na věču? Nezapomeňte přijít o něco později, minimálně o deset minut. Takže kdo má problémy s chozením na schůzky na čas, ve Francii máte výhodu!

Postřeh č.7: U dveří do bytu se nezouvejte! Možná se vám to zdá nehygienické, ale je to tak – většina Francouzů chodí doma v botách a bačkory tu jsou leda tak pro důchodce.

Postřeh č.8: Nezapomeňte na podání ruky a u dámy na 3 polibky na tvář! Pokud byste tyto „obligatorní“ záležitosti opominuli, mohlo by to dokonce znamenat, že navštívené osoby považujete za vám velmi vzdálené či nesympatické.

Postřeh č.9: Nečekejte, že budete odcházet během dvou hodin. Pořádná večere čítající mnoho rozmanitých chodů ve Francii totiž trvá dobrých pár hodin. Také vám radím, abyste se nepřejedli vybranými labužnickými specialitkami už při předkrmu, neb pak vám už v žaludku nezbyde místo ani na hlavní chod, natožpak na dezert.

Postřeh č.10: Nedělejte si starosti s drobením nebo nějakým nepořádkem. Francouzi si jídlo prostě musí užít, takže se vůbec nezabývají tím, že drobky z pověstně křupavé francouzské bagety padají všude kolem talíře a stolu. To není až tak špatné, co říkáte?

Postřeh č.11: V restauraci nezapomínejte vyčkat, než vás číšník usadí. Nelamte si hlavu se spropitným, protože ve Francii bývá „service compris“ – obsluha je tedy započítána do finální částky.

ČÁST TŘETÍ – TO NEJDŮLEŽITĚJŠÍ NA KONEC

Ještě něco závěrem: Nenechte se drobnými problémy, které mohou přijít, znechutit, protože Francie je okouzující země plná historie, kultury, krásné a rozmanité přírody, útulných hospůdek a milých lidí! A nezapomínejte na to, že právě odlišnosti dělají svět zajímavým – asi by to byla trochu nuda, kdyby vám i ve francouzských kavárnách nabízeli pivo a turka, že... Ale **POZOR** aneb **ATTENTION**: Před odjezdem do Francie se vybavte alespoň malým česko-francouzským slovníčkem, protože by se jinak mohlo stát, že se zkrátka nedomluvíte!

Francouzi milují svůj jazyk a i když často anglicky mluvit umí, preferují jednoznačně francouzštinu. Nerozumí ani jiným románským jazykům, jako třeba italštině nebo španělštině. Ale nevím, jestli nerozumí – spíš by se hodilo napsat že „rozumět nechťejí“.

Zatím se mějte a brzy na viděnou na Č.S.!

Au révoir à l'assemblée des adhérents de Sojka!

Váš Pája-pozorovatel

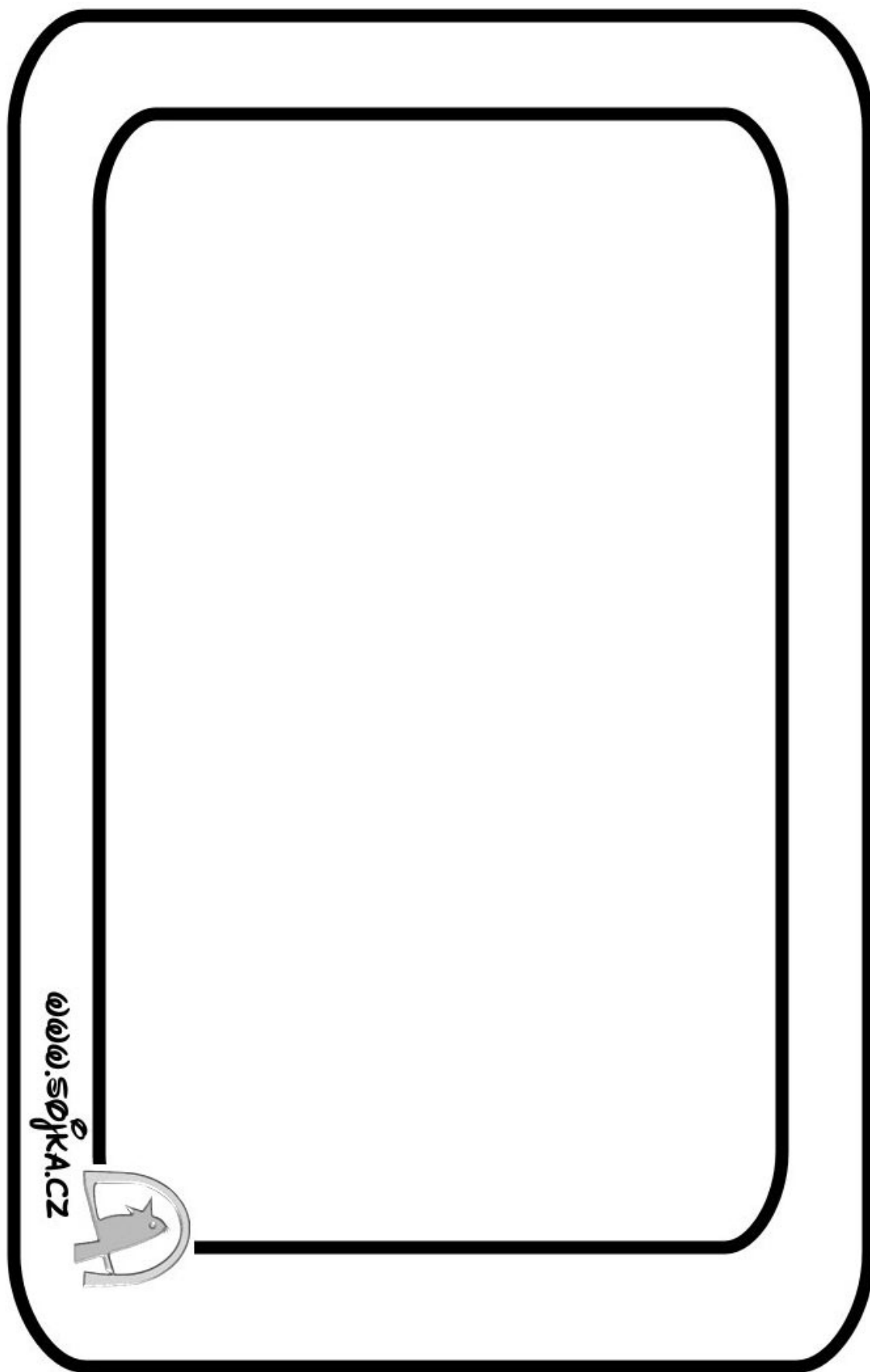

Vzpomínáte si ještě na Amélii z Montmartru a kavárnu, kde pracovala? Voilà...!”

Věřím, že se vám toto obzvláště vypečené číslo líbilo...Snažili jsme se seč jsme mohli, budeme se samozřejmě snažit i nadále. Čekáme na vaše reakce či připomínky, máte na to času habakuk, protože obligátně se s dalším číslem shledáte kolem Vánoc. Doufám, že vás během podzimu uvidím co nejvíc a že i přes tu řů povinností na školách a v práci si vždycky najdete čas na Sojku a tak vůbec.

Za celou redakční radu se loučí

Madleska bez leska

www.sojka.cz

